

ikke i Lovforslaget om de Tilfælde hvor en Del af Købesummen dækkes ved Afståen- heder, et Tilfælde, der er ret almindeligt. Det gaar hverken ind under Begrebet „kon- tant Købesum“ eller „Obligationer“. Det er jo ret almindeligt, at en Del af Købe- summen eller en Del af Værdien bliver af- gjort ved en Afstået, som bliver forbeholdt den, der sælger. Et andet Tilfælde, som heller ikke er ualmindeligt, er, at der til Købets Berigtigelse udstedes Obligationer, men til anden Mand end til Sælgeren; det gaar heller ikke ind under Ordlyden af For- slaget. Det er ikke ualmindeligt, at en saadan Obligation bliver udstedt til et Barn af Sælgeren i Stedet for Sælgeren selv, eller til en anden, ligesom det heller ikke er usædvanligt, at Sælgeren selv forpligter sig til at indfri de ældre Obligationer for at faa gjort rent Bord for den Førstepriori- tetsobligation, han vil have forbeholdt sig i Ejendommen. Alle disse Tilfælde ere ikke udtryffeligt omtalte i Lovforslaget, men jeg antager efter Forslagsstillerens Henvi- sning til, hvad der tidligere har været fremme her i Tinget om denne Sag, at det har været hans Mening, at Lovforslaget skulde forstaaes i den videste Betydning med Hensyn til Eftergivelsen af denne Afgift. Min Hovedindvending mod Forslaget er imidlertid den finansielle, at det Beløb, som kan paa- regnes, omtrent er $\frac{2}{3}$ Million, og det, der kan reddes af dette Beløb gennem Lovfor- slaget, saaledes som det er affattet, i alt Fald vil blive rene Bagateller, saaledes at jeg ikke ser rettere end, at dersom man vir- kelig vilde Tingen i det væsentlige, vilde det være meget, meget lettere og bekvem- mere uden videre at faa hele Halvprocent- afgiften ophævet. Det var ren og klar Bes- fæd; saa vilde der ingen som helst Tvivl komme frem om, hvorledes Lovforslaget skulde forstaaes.

Blem: Det foreliggende Lovforslag har min Sympati, og jeg beklager meget den Stilling, som den højtærede Finansminister har indtaget til Forslaget, idet han sagde, at Statskassens Tilstand ikke er saaledes, at den kan taale at miste en saadan Indtægt. Affurat paa samme Maade svarede den højt- ærede Finansminister den Gang, da For- slaget var for i 1886. Den Gang havde vi dog en Kassebeholdning paa noget over et halvt Hundrede Millioner Kroner. Da vilde han heller ikke gaa ind paa Forslaget, fordi Statskassen ikke kunde taale en saadan Ned- gang. Jeg kan for Resten forstaa, at den mindre kan taale det nu end den Gang. Forslaget blev den Gang vedtaget her i dette

Ting den 26de November 1886 enstemmig med 59 Stemmer, og det saaledes, at hele Halvprocentafgiften skulde ophæves. Men dette Forslag her er meget mere moderat, for det gaar ud paa, at der for Fremtiden kun skal betales $\frac{1}{2}$ pCt. i Afgift ved Ejendommens Salg eller Overdragelse af den Del af Købesummen, der udbetales, eller den Del, der udstedes Obligationer for til Sælgeren. I 1886—87 blev det forkastet i Landstinget med 36 Stemmer mod 15. Ordføreren ud- talte da som et Slaags Forsvar for $\frac{1}{2}$ pCt. Afgiftens Bibeholdelse, at selv om denne Skat kunde søles trykkende, vilde det være mere haardt, dersom man gik over til at bestemme en aarlig Skat af $\frac{1}{2}$ pCt.s Afgift af de faste Ejendomme. Jeg synes, at det dog virkelig er en mærkelig Begrundelse af en uretfærdig Skat, at den kunde tænkes lavet om, saaledes at den bliver endnu mere uretfærdig. Naar man ser hen til, hvad „Danmarks Statistik“ udtaler om denne Skat, finder man det i 4de Bind, Side 291. Der er en Forklaring af, hvorledes vi først fik denne Afgift. Der hedder det nemlig, at Danmarks Fi- nanser i Nærhundredets Begyndelse paa Grund af Kriagen med England vare komne i den største Nøden, og at man var kom- met i den største Forlegenhed for Penge, saa at man maatte gribe til alle mulige Udveje for at staffe Penge. Derfor indførte man ved Forordningen af 8de Februar 1810 Halvprocentafgiften. Derefter hedder det, at „det kan ikke nægtes, at denne Afgift bærer kendelige og mindre heldige Spor af de Tidsforhold, hvorunder den kom frem. Det er en Afgift, som næppe kan forsvares ved nogen rationel Begrundelse; den falder ned over Befolkningen aldeles tilfældigt og meget ulige, og den hemmer i ikke ringe Grad den fri Omsætning af Ejendomme“. Det er det Studsmaal, som „Danmarks Statistik“, det vil sige de to Herrer Profes- sorer, som have udgivet dette fortrinlige Værk, give Halvprocentafgiften, at den ikke kan forsvares med nogen rationel Begrun- delse, og at den falder tilfældigt ned over Befolkningen samt hemmer i høj Grad den fri Omsætning af Ejendomme. Det fore- kommer mig derfor, at det kunde være paa Tide, at man enten helt ophæver denne Af- gift, hvad jeg helst vilde have, eller at man gaar ind paa Forslaget i den Stikkelse, hvori det nu foreligger. Da Forslaget kom frem i 1886, var det begrundet ved, at der var indkommet et Andragende fra Landbo- foreningerne om at ophæve denne Af- gift, og nu er der atter kommet en saadan Henvendelse frem fra Agrarerne